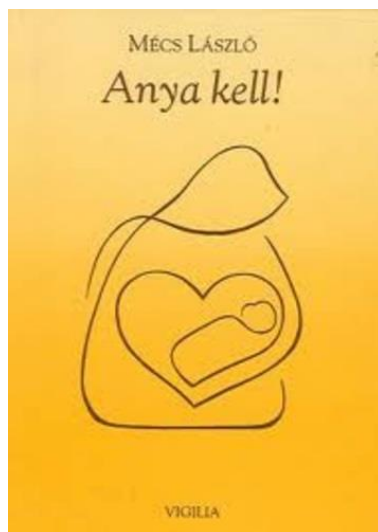

Mécs László

ANYA KELL!

- VERSEK LÁNYOKRÓL ÉS ANYÁKRÓL -

AZ ANYA

*Méhe gyümölcsét szétlopta az élet:
a fiait a pálya, lázas éjek,
s a lányait szerelmes vőlegények.*

*Most ül az özvegy-házban egyedül,
a falakon bal-sejtés feketül
s fülébe gondot, árnyat hegedül...*

*Örökké bajt és átkot szimatolgat,
varázsszavakkal kérdez vándor holdat
öt gyermekéről, s ujjain latolgat...*

*A szíve bíbor pókja estelen
négy égi tájra nyújtja testtelen
mérőföldes lábát álom-nesztelen:*

*titkos drótot húz minden gyermekéig,
átfúr hegyen, erdőn, folyókon végig
s a dróttjait angyal-testőrök védik...*

*Folyton távolba néznek a szemek,
kérges keze tapintata remek:
rögtön megérzi, ha a drót remeg.*

*Megérzi a gyerekszív sorscsapását:
vad éjszakában végzettel csatázik
s ima-nyilakkal fátumokat másít...*

*Ha újságok jeleznek háborút,
pestist, földrengést, jégesőt, borút:
az anyahomlok rögtön ráncba fut,
agyában félrevert harangok kongnak,
a gondolatok bomlottan bolyongnak,
mint Karneválja millió bolondnak...*

*Csodák csodája: mérőföldesre nyúl
két karja és tenyere paizsul
minden gyerekre puhán ráborul,*

*anyamadár-szárny nő ki minden ujjon,
hogy gyermekének szíve odabújjon...
S akkor megnyugszik s Tedeumot ujjong...*